

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Cdo/196/2017                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 1214202353                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 21.03.2018                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Rudolf Čirč              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2018:1214202353.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletých 1/ B. D., nar. XX. X. XXXX a 2/ D. D., nar. XX. XX. XXXX, bývajúcich u matky, zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, deti rodičov: matky D. D., nar. XX. X. XXXX, bývajúcej v I., X., zastúpenej Mgr. Evou Braxatorisovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Trenčianska 17 a otca Y. P., nar. XX. X. XXXX, bývajúceho v G., K., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mančíková s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pečnianska 3, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Eliška Mančíková, o návrhu otca na zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté deti, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 28P/15/2014, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/699/2015 z 28. februára 2017, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 3. septembra 2015 č. k. 28P/15/2014-166 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého B. zo sumy 150,- Eur na 180,- Eur mesačne a na maloletú D. zo sumy 100,- Eur na 130,- Eur mesačne, povolil otcovi splácať zročné výživné na obe deti v splátkach, návrh matky na zvýšenie výživného vo zvyšku zamietol a návrh otca na vrátenie preplatku na výživnom zamietol. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 28. februára 2017 sp. zn. 11CoP/699/2015 zmenil II. výrok rozsudku prvoinštančného súdu tak, že povolil otcovi maloletých detí splácať zročné výživné samostatne na maloletého B. a maloletú D. v splátkach, vo zvyšku napadnutej časti rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a odvolania matky aj otca maloletých a dospel k záveru, že bolo potrebné rozhodnutie prvoinštančného súdu zmeniť len v časti splácania zročného výživného tak, aby bol adresný vo vzťahu ku každému maloletému dieťaťu a vo zvyšnej časti považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu za vecne správne.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu, v časti potvrdeného I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie, týkajúceho sa priznania zvýšenia výživného a v časti, v ktorej odvolací súd zmenil II. výrok prvoinštančného súdu o splátkach zročného výživného, podal otec maloletých detí (ďalej len „dovolateľ“) dovolanie, kde uviedol, že podáva dovolanie podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), pretože odvolací súd mu nesprávnym úradným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietal, že zo zdravotných dôvodov nemal možnosť predložiť podstatnú časť dôkazov súdu prvej inštancie. Tieto dôkazy predložil až odvolaciemu súdu, ktorý však tieto dôkazy podľa jeho názoru ignoroval a nie je zrejmé, či sa s nimi oboznámil. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd menovite nešpecifikoval, s ktorými dôkazmi sa oboznámil a s ktorými nie. Takýto postup odvolacieho súdu považuje dovolateľ za arbitrárny a neopodstatnený. Namietal tiež, že odvolací súd neprihliadol na listinný dôkaz - rozhodnutie Sociálnej poisťovne o priznaní trvalej plnej invalidity a nevysporiadal sa s ním v odôvodnení rozhodnutia, hoci tak mal v zmysle § 194 ods. 2 C. s. p. urobiť. Dovolateľ tiež namietal, že mu z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, či sa odvolací súd stotožnil s argumentom matky maloletých týkajúcim sa skutočností, že dovolateľ nenavštevuje svoju obvodnú lekárku. Rozsudok odvolacieho súdu považuje za nedostatočne odôvodnený.

3. Matka maloletých detí vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie odmietnuť.

4. Kolízny opatrovník navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu potvrdiť.

5. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a na to oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Pod porušením práva na spravodlivý súdny proces z hľadiska § 420 písm. f) C. s. p. treba rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým súd zasiahol do ústavou, resp. Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd garantovaných práv dovolateľa, v dôsledku čoho bolo dovolateľovi znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon priznáva.

9. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ namietal najmä nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, spĺňa kritériá odôvodnenia rozsudku vymedzené v ust. § 220 ods. 2 C. s. p. V tejto súvislosti treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, posudzujúc ho v kontexte s rozsudkom súdu prvej inštancie, bolo zrejmé, čoho sa účastníci konania domáhali a z akých dôvodov, aké boli ich vzájomné stanoviská k uplatneným nárokom, ktoré skutočností mal súd za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Dovolateľ preto nedôvodne argumentoval, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný. Odvolací súd v bodoch 10, 11 a 12 svojho rozsudku zrozumiteľne vysvetlil, prečo

považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie v potvrdenej časti za vecne správne a vysvetlil aj dôvody, prečo zmenil II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie. Ďalej aj v súvislosti s námietkou dovolateľa, že z odôvodnenia nie je zrejmé, či sa odvolací súd stotožnil s argumentom matky maloletých týkajúcim sa skutočnosti, že dovolateľ nenavštevuje svoju obvodnú lekárku dovolací súd uvádza, že za vadu konania v zmysle § 420 ods. 1 písm. f) O. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv účastníka konania, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (o aký prípad tu ale nešlo). Dovolací súd zároveň poznamenáva, že pri posudzovaní riadneho odôvodnenia rozhodnutí súdov v základnom konaní sa nezaobrá správnosťou skutkových a právnych záverov v nich obsiahnutých, pretože správnosť dovolaním napadnutého rozsudku by mohol skúmať, len ak by dovolanie bolo prípustné. Nemožno sa preto stotožniť s dovolacou námietkou dovolateľa, že odvolací súd nedostatočným odôvodnením rozhodnutia porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces v zmysle § 420 písm. f) C. s. p.

10. Dovolateľ v dovolaní zároveň zdôrazňoval a namietal, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaoberal ním predloženými dôkazmi v odvolacom konaní, pričom z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu nie je zrejmé, s ktorými dôkazmi sa vôbec oboznámil, keďže ich odvolací súd menovite neuviedol. S touto námietkou dovolateľa sa dovolací súd nestotožňuje. Z bodu 11 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, že odvolací súd sa oboznámil s dovolateľom predloženými dôkazmi a zároveň súd zaujal stanovisko k tomu, prečo ich nepovažoval za spôsobilé zmeniť skutkové a právne posúdenie veci, ku ktorému dospel prvoinštančný súd. V tejto súvislosti dovolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 C. s. p.) a nie účastníkov konania. To platí aj v súvislosti s námietkou dovolateľa, že odvolací súd neprihliadol na listinný dôkaz - rozhodnutie Sociálnej poisťovne. Navyše dovolací súd uvádza, že samostatne táto námietka nie je spôsobilá založiť prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. Súvisí totiž výlučne so zisťovaním skutkového stavu veci, pričom dovolací súd je v zmysle ustanovenia § 442 C. s. p. viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

11. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie otca detí ako neprípustné podľa ust. § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v nadväznosti na ust. § 52 zák. č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte aj „C. m. p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.